

Kysymyksiä ja vastauksia.

437 Kys. K. N. S. Jos kaikkein uskontojen alkuperä on jumalallinen ja kaikki vievät samaan päämäärään, niinkuin teosofia opettaa, niin miksi sitten on järjestetty käännättämistyötä toisesta uskonnosta toiseen?

Vastaus. Käännättämistyön panevat tietysti toimeen ne, jotka uskovat, että heidän oma uskontonsa on ainoa tai ainakin korkein totuus, eivätkä suinkaan ne, jotka ajattelevat, että kaikki uskonnot ovat hyviä. Mutta kun muistamme, kuinka vähän tosi uskovaisia on maailmassa ja kuinka paljon on niitä, jotka eivät välitä korkeammasta asioista ainakaan siinä muodossa kuin mitä heille heidän omassa uskonnossaan tarjotaan, saatamme ehkä myöntää, että käännättämistyöstä sittenkin voi olla hyötyä, kun se on vilpittöntä ja epäitsekästä. Moni n. s. kristitty voi saada herätyksensä kuullessaan Buddhasta ja buddhanopista tai vanhasta indialaisesta Vedanta-filosofiasta, – puhumattakaan siitä, että Kristus voi tuoda lopullisen rauhan monen hindulaisen sielulle. Tietysti länsimaalaiselle ei sovi tarjota buddhalaista taikauskoa, vaan Buddhan omaa oppia, niinkuin ei itämaalainenkaan saa tyydytystä kristillisen kirkon taikauskoisista dogmeista, vaan ainoastaan Kristuksesta itsestään ja hänen opistaan.

438 Kys. K. N. S. Miksi Paavali, joka ei ollut Jeesuksen oppilas, valittiin käännättystoimeen? Miksi Jeesuksen opetuslapset kohta Mestarinsa poistuttua katoovat koko historian näyttämöltä? Pietarin nimeä vielä mainitaan vähän Ap. Teoissa, mutta muita tuskin nimeksikään.

Vastaus. Paavali kääntymyksessään tuli ylösnousseen Jeesuksen oppilaaksi ja sai Mestarilta itseltään apostoolisen tehtävänsä, jonka vanhat opetuslapset vahvistivat. Vaikkei kanoonisissa kirjoissa puhuta kuin ohimennen toisista apostoleista, on niistä kyllä ollut tietoja apokryfisissä kirjoituksissa ja legendoissa. Oli olemassa Pietarin, Paavalin, Johanneksen, Andreaksen, Filippuksen, Tuomaan, Matteuksen, ja Barnabaan Teot, vaikka kaikki käsikirjoitukset eivät ole säilyneet meidän päiviimme; useat olivat gnostilaista alkuperää. Kirkko hyväksyi lopullisesti vain „Apostolein Teot“, jotka sen mielestä olivat historiallisesti pätevimmät.

439 Kys. K. N. S. Miten on ymmärrettävä se seikka, minkä teosofia opettaa, että ihminen tarvitsee pitkiä ajanjaksoja muuttuaksensa ja kääntyäksensä, jopa useampia elinkausiakin, mutta Paavalin sanotaan muuttuneen ja kääntyneen yhdessä hetkessä Damaskon tiellä? Samaa kerrotaan monista muista esim. Filippin vangin vartijasta perheineen ja

Lydiasta perheineen, sekä 3000 sielun kääntymisestä yhtenä päivänä? Tämä heidän kääntymisensä ei kait ollut mitään löysää tai epävarmaa, koska he kohta olivat mahdollisia kastettaviksi ja seurakuntaan liitettäviksi?

Vastaus. Paavali oli etsinyt totuutta koko elämänsä iän, sentähden hänen kääntymisensä oli vain loppusaavutus, vaikka se tärkeässä kohdassa mullisti koko hänen entisen käsityskantansa; kehotan kysyjää tutkimaan kirjaa „Paavali ja hänen kristinuskonsa“. Samaa meidän on ajateltava toisistakin kääntyneistä: heidän kääntymisensä, oli se sitten syvempi tai kevyempi, oli samalla tulos heidän totuudenetsimisestään. Harva ihminen on saavuttanut niin paljon yhdellä kertaa kuin Paavali, mutta harva on elämänsä vierieissä niin paljon ponnistanut.

440 Kys. S. A. J. Onko Jeesus tai Te itse koskaan käynyt läpi mustan maagikon astetta? En voi ymmärtää miten toinen onnistuu ja toinen epäonnistuu, mistä toiset saavat voimaa seisomaan siinä, missä toiset lankeavat.

Vastaus. Atlantiksella kaikki lankesimme mustaan syntiin, ei yhdellä kertaa, vaan miljoonien vuosien kuluessa. Älynsä puolesta vähemmän kehittyneet eivät osanneet mennä pahaan yhtä syvälle kuin älykkäämmät. Toista taas oli vanhempien sielujen, esim. Jeesuksen, joissa korkeampi järki jo oli hereillä: he saattoivat voittaa pahan kiusaukset. Kokemuksen koulu on meidän suuri opettajamme, mutta kun olemme saavuttaneet inhimillis-siveellisen asteen, kyvyn erottaa hyvän pahasta ja moraalisen vastuun tunteen, silloin meidän ei tarvitse enää „kaikkea kokea“, vaan voimme ottaa oppia toistemmekin kokemuksista. Alkuperäinen „syntiinlankeemuksemme“ Lemuriällä ja Atlantiksella tapahtui juuri sentähden, ettemme vielä tunteneet itseämme siveellisesti vastuunalaisiksi, vaan olimme kuin lapset tai perhoset. Alemman älyn kehittyessä kehittyi sitten myös ilkeys, häijyys, julmuus, kun annoimme mustien maagikkojen liiaksi houkutella ja vietellä itseämme. Ketä nuo muualta tulleet mustat olivat, se on toinen historia.

441 Kys. „Neitsyt“ Viikko sitten kävelin ajatuksissani rantakatua. Noin kolme metriä vasemmalla tuli vastaan keskinkertaisesti puettu tuntematon mies. Katsahdin siihen, se tervehti hattuaan nostamalla ja samassa kävi koko ruumiini lävitse aivan sääriin saakka hirveä kauhun väristys, että olin vähällä jähmettyä. Mistä tällainen aiheutui?

Vastaus. Hyvä ihminen läsnäolollaan elävöittää ja voimistuttaa sitä hyvää, mikä minussa on, paha sitä, mikä minussa on paha. Mutta hyvä

tai paha ei vaikuta mitään, ellei minussa ole sille vastakaikua. Henkiseen pyrkijään tämä psykologinen laki vaikuttaa seuraavasti: hänen sielunsa nousee taivaaseen kohdatessaan henkisesti kehittyneen olennon, esim. mestarin; mutta hänen sielunsa kauhistuu ja jähmettyy nähdessään elävän olennon, joka on sen pahan palveluksessa, josta sielu on vapautumisillaan, – semmoisen olennon, kuin on esim. mustan magian harjoittaja tai jonkun paheellisen epäjumalan palvoja.

(Ruusu-Risti 1929 Joulukuu N:o 10, s. 439-440)